

Preek 03-09-2023, Intrede ds. Robert Stigter.

Leerlingen van Jezus, gasten met ons,

In het begin schiept God een nieuw verhaal. Dat verhaal komt niet uit het niets. Ik ben van oorsprong geen theoloog, maar historicus. Dus ik kijk bij een Bijbelverhaal graag eerst naar hoe een Bijbeltekst klonk in de tijd toen het werd opgeschreven.

Dit verhaal klonk voor het eerst in Babylon. Waar Israël in ballingschap was geraakt, als slaven van de Babylonische koning. De Babyloniërs hadden ook zo'n Genesis verhaal, over water en chaos, over goden en mensen. In dat verhaal is de god Mardoek de grote held. Deze vechtersbaas schiept de hemel en de aarde uit de stervende goden die hij heeft verslagen. En hij maakt mensen die als slaven de goden moeten dienen. En hij creëert een evenbeeld van zichzelf. De koning van Babylon, die over alles mag heersen, in naam van Mardoek.

De Bijbel vertelt een ander verhaal. Niet alleen de koning van Babylon, maar alle mensen zijn geschapen naar Gods evenbeeld. We zijn allemaal gelijk, geliefd, gewild. Dat is de basis van kerk zijn. Rijk, arm, jong, oud, Nederlander, buitenlander: allemaal gelijk, geliefd, gewild, gered door Jezus. In die veelkleurigheid aan mensen zien we iets van de veelkleurigheid die in God zelf te vinden is. En zijn we een voorproefje van Gods veelkleurige koninkrijk, dat is en komt.

Die veelkleurigheid klinkt ook door in hoe God schiept. Het is niet alleen zijn woord dat klinkt. Er zijn wel tien werkwoorden nodig om weer te geven hoe creatief God schiept:

God schiept.

God spreekt.

God ziet.

God noemt.

God scheidt.

God maakt.

God zweeft over het water.

God laat dingen gebeuren. Het water dat samenstroomt. De aarde die planten voortbrengt. Die dieren voortbrengt.

God zegent.

En God rust.

Tien werkwoorden zijn nodig om Gods creatieve scheppen te beschrijven. Wij vieren en loven een waanzinnig creatieve God. De kerk is daarmee de plek waar creativiteit alle ruimte krijgt. Waar we onze talenten oefenen. Waar alle instrumenten welkom zijn. Waar ruimte is voor innovatie en nieuwe ideeën. Waar ook jonge mensen zich thuis voelen omdat zij nieuwe mogelijkheden zien, en daarin door eerdere generaties worden gesteund. Waar creativiteit niet wordt gedoofd, maar de Geest waait waarheen zij wil.

Gods Geest waait en gaat aan het werk. En dat verhaal eindigt met de zevende dag. Niet een dag waarop je in een zwart pak naar de kerk moet lopen, waarop je geen ijsje mag kopen, en niet op straat mag voetballen.

De sabbat is een dag van genieten. Genieten van genoeg. God beziet zijn toffe schepping en komt op de zevende dag zelf in zijn schepping wonen. Als God bij ons woont is er rust, is er genoeg voor iedereen. Dan komt ons rennen en plannen tot stilstand, dan genieten we van de overvloed die God geeft. Dan nemen we niet meer dan we nodig hebben en is er genoeg voor iedereen.

Wat een roeping, in deze tijd van klimaatverandering, klimaatdepressie en klimaatblokkades. Genieten van genoeg. Delen, vertrouwen op Gods overvloed. En wat een hoop hebben we dan als kerk te brengen, juist ook voor jonge generaties die hopeloos worden. Zorgen voor de schepping. Uitkijkend naar de dag waarop gas en olie niet meer nodig zijn, want God zelf woont bij ons, en geeft ons warmte en licht.

Amen.